

**UCHWAŁA NR 272/XXVI/2021
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 25 marca 2021 r.

**w sprawie skargi na działalność Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady
Miejskiej w Śremie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminy (Dz.U. z 2020 r.,poz.713 i 1378) w związku z art. 223 § 1. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz. 256, 695,1298, Dz.U. z 2021 r., poz.54,187) Rada Miejska w Śremie uchwała co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Śremie uznaje skargę na działalność Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Śremie za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Śremie, zobowiązując ją do zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi osobę wnoszącą skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska

Uzasadnienie

**UCHWAŁY NR 272/XXVI/2021
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 25 marca 2021 r.

**w sprawie skargi na działalność Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Śremie**

Do Rady Miejskiej w Śremie drogą elektroniczną (e-PUAP) 15 marca 2021 roku wpłynęła skarga na działalność Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Śremie. Skarga dotyczyła posiedzenia Komisji odbytego w dniu 10 marca 2021 roku i procedowania przez Komisję złożonych przez Skarżącego wniosków w dniach 10,11,12,13,23 i 25 lutego 2021 roku. W dniu 17 marca 2021 roku drogą elektroniczną (e-PUAP) powyższa skarga została przez Skarżącego uzupełniona.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Śremie w dniu 24 marca 2021 roku podjęła stanowisko, w którym udzieliła Radzie Miejskiej wyjaśnień odnośnie wniesionej skargi, stwierdzając iż:

1) Na posiedzeniu w dniu 10 marca 2021 roku przeprowadziła postępowanie wyjaśniające odnośnie wniosków Skarżącego, które wpłynęły do Rady Miejskiej w Śremie;

2) uznała, że wnioski Skarżącego były bezzasadne z uwagi na fakt, iż Skarżący nie posiada inicjatywy uchwałodawczej do wnoszenia projektów uchwał jak również z uwagi na fakt, że Rada Miejska nie ma kompetencji do podejmowania uchwał rozstrzygających i nie jest organem przewidzianym przepisami prawa do rozstrzygania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej;

3) działała zgodnie z zapisami zawartymi w Statucie gminy Śrem - dział VII - zasady i tryb działania Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Rada Miejska w Śremie rozpatrując skargę, poczyniła następujące ustalenia:

1) Skarżący domaga się wskazania, czy na podstawie uzasadnienia, jakie przytacza w skardze, działania Komisji spełniają normy prawne co do rozwiązywania problemów prawnych dotyczących działania samorządu. Skarżący przywołuje zapisy statutu, oraz ustawy o samorządzie gminnym i wskazuje, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jest powołana na tej samej podstawie prawnej oraz podlegająca pod to samo prawo. Skarżący twierdzi, że Komisja w trakcie swojego posiedzenia w dniu 10.03.2021 r. nie wypełniła ustawowych obowiązków, do których powołano radnych i radę. Skarżący

w dalszej części wnosi o przeprowadzenie postępowania i dowodów zgodnie z art. 77 kpa, które są wyszczególnione w treści skargi.

Wskazać należy, że zarówno Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, jak i Rada Miejska nie działają w oparciu o przepisy dotyczące postępowań administracyjnych, które kończą się wydaniem decyzji administracyjnych, tak więc powoływanie się przez Skarżącego na art. 77 kpa nie ma żadnego umocowania w przepisach prawa. Nie mniej, podkreślić należy, że zarówno Komisja, jak i pozostali radni zapoznali się z dokumentami, które wymienia Skarżący, podczas sukcesywnie rozpatrywanych jego spraw wnoszonych do Rady. Tak więc ocena tych dokumentów pozostaje w gestii każdego z radnych i na podstawie przedstawionych dokumentów i uzyskanych wyjaśnień, podejmują oni decyzje jak głosować, co jest indywidualną sprawą każdego radnego.

2) Skarżący powołuje również art. 6 kpa w związku z art. 8 i 9 kpa, twierdząc że postępowanie powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do władzy, kierującej się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Wskazać należy ponownie, że zarówno Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, jak i Rada Miejska nie działają w oparciu o przepisy dotyczące postępowań administracyjnych, które kończą się wydaniem decyzji administracyjnych, tak więc powoływanie się przez Skarżącego na art. 6, 8 i 9 Kpa nie ma żadnego umocowania w przepisach prawa.

3) Skarżący następnie wywodzi, że instytucja uchwałodawcza zobowiązana jest sama dokonać wykładni wchodzących w grę przepisów prawnych, a jeśli nie jest w stanie wyjaśnić wątpliwości interpretacyjnych prawa, to powinna zwrócić się do sądu o dokonanie zasadniczej wykładni prawnej i wskazanie drogi do załatwienia sprawy zgodnie z art. 8 Konstytucji. Skarżący przywołuje postanowienie Sądu Najwyższego sygn.. I KZP 9/18, OSN 2018/12/76, na potwierdzenie swojej tezy, jednak stwierdzić należy, że postanowienie to dotyczy zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy: *„Czy przedmiotem ochrony art. 150 k.w. jest ochrona własności nieruchomości i urządzonego na niej ogrodu warzywnego, owocowego, kwiatowego, drzew owocowych oraz krzewów owocowych czy też integralność takich dóbr, jak posiadanie nieruchomości i urządzonego na niej nakładem pracy posiadacza ogrodu warzywnego, owocowego, kwiatowego, drzew owocowych oraz krzewów owocowych wraz z prawem do zbioru warzyw oraz aktywnego i zdrowego wypoczynku?”*. Pomijając już to, że sąd odmówił podjęcia uchwały w ww. zakresie, to dodatkowo wskazać trzeba, że postępowanie, które budziło wątpliwości, było prowadzone na gruncie przepisów Kodeksu postępowania karnego, które nijak ma się do postępowania skargowego lub wnioskowego prowadzonego na gruncie

przepisów prawa administracyjnego. To ewidentny dowód jednak na to, że Skarżący myli przepisy, domagając się ich stosowania, w sobie tylko znany sposób, który sprzeczny jest zarówno z orzecznictwem, jak i zasadami współżycia społecznego. Nie ma bowiem instrumentu prawnego, który pozwoliłby radzie gminy zwracać się do sądów o dokonanie wykładni prawa.

4) Skarżący również zarzuca, że Komisja nie zbadała wnikliwie sprawy, pomimo iż doszło do zaginięcia środków z budżetu w znacznej wysokości. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uzyskała wyjaśnienia od Naczelnika Pionu PII, Pana Adriana Warteckiego i w jej mniemaniu, nie doszło do żadnych nadużyć, skoro postanowiła nie prowadzić dalszego postępowania wyjaśniającego.

5) Skarżący w dniu 17.03.2021 r. uzupełnił skargę kolejnym pismem, prosząc o przeprowadzenie kolejnych dowodów. Skarżący wywodzi, że stawienie się z wezwaniem w OPS w Śremie, jest niewłaściwym prawnie i nie spełnia norm jakie OPS stosuje w stosunku do dłużników alimentacyjnych, ale nie uzyskuje informacji, na jakiej podstawie prawnej wysnuto taki pogląd. Jak wyjaśnił Kierownik OPS, podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 27.01.2021 r., okoliczność, że Skarżący stawił się w budynku OPS, nie oznacza jeszcze, że dopełnił on zadość wezwaniu urzędnika, który prowadził postępowanie administracyjne w jego sprawie. Skarżący wezwany był do stawienia się w siedzibie Ośrodka celem złożenia wyjaśnień dotyczących przyczyn nie zgłoszenia się w Powiatowym Urzędzie Pracy w Śremie oraz dostarczenia dokumentów potwierdzających aktualną sytuację zawodową. Nie doszło jednak ani do złożenia wyjaśnień, ani do przedstawienia dokumentów potwierdzających aktualną sytuację zawodową, tak więc sama okoliczność, że ktoś przyszedł do Biura Obsługi Klienta i poprosił o potwierdzenie, że pojawił się w danym dniu w OPS, nie świadczy jeszcze o tym, że stawił się on na wezwanie i dopełnił czynności wskazanych w wezwaniu.

6) Skarżący w uzupełnieniu podał, że domaga się wyjaśnienia:

a) Czy komisja nie rozwiązując problemów działa zgodnie z ideą dla której została powołana?

b) Dlaczego to obywatel ma biegać po instytucjach i wyjaśniać rzeczy oczywiste, które są potwierdzone dokumentami?

c) Jak to możliwe, że przychodząc do OPS z wezwaniem, nie stawiamy się na wezwanie?

d) Czy pokręte tłumaczenia dotyczące nie stawienia się, mają uzasadniać procedurę odebrania prawa jazdy?

e) Kto powinien rozpoznać skargę na komisję będącą częścią Rady

Miejskiej w Śremie?

Powyższe kwestie, są poza wyjaśnieniem, czy Komisja działa zgodnie z ideą dla której została powołana, całkowicie bezprzedmiotowe. Rada rozstrzygając niniejszą skargę stwierdza, iż Komisja działała z należytą starannością, jednak odpowiedzi na pozostałe pytania nie leżą w gestii Rady Miejskiej. Skarżący poruszył już wszelkie możliwe instytucje – bezskutecznie, co jednak nie zniechęca go do dalszego nękania tych instytucji, z Radą Miejską włącznie.

Jeśli natomiast chodzi o rozpoznanie skargi na działalność Komisji, wskazać należy, że skargę na działalność komisji, powinna rozpatrywać Rada Miejska. W przedmiocie podobnych skarg na działalność Komisji, wypowiedział się np. wojewoda łódzki, oraz wojewoda zachodniopomorski, którzy uchylili rozstrzygnięciami nadzorczymi uchwały rad gmin, które przekazywały skargę na komisję rewizyjną do rozstrzygnięcia wojewodzie. Natomiast radni będący członkami Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, nie mogą brać udziału w głosowaniu dotyczącym rozstrzygnięcia tej skargi. (rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. sygn. akt PN-II.4131.32.2017).

Rada Miejska w Śremie rozpatrując skargę i zarzuty w niej postawione wzięła pod uwagę treść art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stwierdza, że przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Po analizie i wyjaśnieniach przedstawionych przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji w świetle wyżej wymienionego art. 227 Kpa, Rada nie dopatrzyła się zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań przez Komisję, naruszenia praworządności lub interesu Skarżącego, w związku z tym skargę uznała za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska

